

JOSEF TROJAN

ZUZANA MAURÉRY

NEPELA

V KINÁCH OD
30. OKTÓBRA

TVORCOVIA

RÉŽIA	GREGOR VALENTOVIČ
SCENÁR	GREGOR VALENTOVIČ
KAMERA	ADAM SUZIN
ZVUK	SAMUEL ŠKUBLA
STRIH	ROMAN KELEMEN
HUDBA	MARY KOMASA
	ANTONI KOMASA ŁAZARKIEWICZ
ARCHITEKTKY	DOROTA VOLFOVÁ
	BRIGITA TEPLANOVÁ
KOSTÝMY	HELENA TAVELOVÁ
MASKY	LADA BÍMOVÁ
PRODUCENTI	IVAN OSTROCHOVSKÝ
	ALBERT MALINOVSKÝ
	KATARÍNA TOMKOVÁ
	MAREK JENÍČEK
	TOMÁŠ JANÍSEK
	RUDOLF BIERMANN
KOPRODUCENTI	JOANNA SZYMAŃSKA
	KRYSTYNA KANTOR
	IVAN OSTROCHOVSKÝ
	MAROŠ HEČKO
	PETER VEVERKA

PRODUKCIA PUNKCHART FILMS
CINETIM FILM
IN FILM PRAHA
KOPRODUKCIA SHIPSBOY
ESCADRA
AZYL PRODUCTION
PODPORA AUDIOVIZUÁLNY FOND
STÁTNÍ FOND AUDIOVIZE
POLSKÝ FILMOVÝ INŠTITÚT
CREATIVE EUROPE MEDIA

HRAJÚ

JOSEF TROJAN	ONDREJ NEPELA
ZUZANA MAURÉRY	HILDA MÚDRA
ANTONIE MARTINEC FORMANOVÁ	HANKA MAŠKOVÁ
TEREZA SMETANOVÁ	GABIKA
ADRIAN JASTRABAN	HIML
MILAN MIKULČÍK	COLOTKA
BILLY DUNMORE	TOLLER CRANSTON
MARTIN TOMAN	MICHAL
SÁRA POLYAKOVÁ	ZDENKA
FRANTIŠEK BELEŠ	DUŠAN
LUCIA JAŠKOVÁ	MAMA NEPELOVÁ
MICHAL SOLTÉSZ	OTEC NEPELA
MICHAL KINÍK	PALKO MÚDRY
VILÉM HLAVSA	ZDENĚK PAZDÍREK
ALEXANDRA HAGAROVÁ	LIANA DRAHOVÁ
MATEJ LANDL	PÁN MÚDRY
ADAM HAGARA	KRASOKORČULIARSKY DABLÉR

A DALŠÍ

ROJEXPORT
ZILINA

NEPELA

Krasokorčuliar Ondrej Nepela je jednou z najväčších športových legiend Slovenska, jeho meno je celosvetovo známe a profesionálna kariéra plná najrozličnejších ocenení. Životný osud olympijského víťaza a Slovenského športovca 20. storočia Ondreja Nepelu poskytuje niekoľko zaujímavých vrstiev na filmové spracovanie. Film Nepela sa sústreďí na limitovaný časový úsek, ktorý je dôležitý v živote tohto výnimočného športovca - zachytuje ho v okamihu, kedy finalizuje svoju profesionálnu kariéru a jeho sláva je na vrchole.

O tom, že Nepela je dodnes obrovskou inšpiráciou, svedčí aj to, že jeho životný príbeh sa stal predlohou pre rovnomenný film, ktorý vstupuje do slovenských kín 30. októbra. Diváci v ňomvidia hlavných hrdinov - Ondreja Nepelu v podaní jedinečného Josefa Trojana a jeho trénerku Hildu Múdrú v podaní výnimočnej Zuzany Mauréry.

Film Nepela je celovečerným debutom talentovaného režiséra Gregora Valentoviča, ktorý zaujal už svojimi študentskými krátkometrážnymi filmami. Jeho absolventský film Kid mal premiéru v prestížnej sekcii Future Frames na MFF Karlovy Vary a krátky film Blízko na festivale Premiere Plans, ktorý sa orientuje na objavovanie nových režisérskych talentov. Deviza autorského uchopenia Gregora Valentoviča tkvie práve v jeho citlivosti vo vnímaní senzitívneho hrdinu, ktorý tak trochu tápa v sieti vlastných vzťahov, ale pritom sa inštinktívne snaží utiecť.

SYNOPSIS

Krasokorčuliar Ondrej Nepela sa vracia z olympijských hier so zlatou medailou na krku. Privítajú ho nadšení fanúšikovia a československá realita. Slávny, citlivý a neistý športovec hľadá miesto, kde by mohol byť konečne sám sebou.

Film mapuje obdobie v živote krasokorčuliara Ondreja Nepelu, keď sa v roku 1972 vracia so zlatou medailou zo zimných olympijských hier v Sappore, kde dosiahol svoj najväčší športový úspech. Doma na neho čaká nielen sláva, ale aj realita komunistického režimu. Všetci s ním zaobchádzajú ako s celebritou, ale citlivý Ondrej túži predovšetkým uniknúť z tejto zlatej klietky, v ktorej sa cíti nepríjemne. Chce žiť slobodne a v súlade s tým, kým sa cíti byť. V poslednej chvíli mu však odmietnu sľúbenú šancu vstúpiť do profesionálnej ľadovej revue a nariadia mu účasť na ďalších majstrovstvách sveta. Sklamáný Nepela musí nájsť novú motiváciu a vyrovať sa aj s tragickou smrťou svojej najlepšej priateľky, krasokorčuliarky Hany Maškovej.

KTO BOL ONDREJ NEPELA

Narodil sa 22. januára 1951 v Bratislave, Československo, zomrel 2. februára 1989 v Mannheime, Nemecká spolková republika.

Ondrej Nepela je jednou z najväčších slovenských, športových legiend. Unikátny krasokorčuliar, ktorý reprezentoval a preslávil v krasokorčuľarkosm svete bývalé Československo. Začal korčuľovať v roku 1958 v klube Slovan Bratislava pod vedením trénerky Hildy Múdrej. Už ako trinásťročný sa zúčastnil Zimných olympijských hier v Innsbrucku v roku 1964. Počas svojej krátkej, ale mimoriadne úspešnej kariéry prežil obdobie úplnej dominancie: trikrát za sebou získal titul majstra sveta (1971–1973), päťkrát majstra Európy (1969–1973) a korunoval to olympijským zlatom na ZOH v Sappore v roku 1972 — táto medaila z neho urobila jediného slovenského víťaza zimných olympijských hier až do roku 2010. Po ukončení kariéry sa venoval šou Holiday on Ice (1973–1986), a neskôr sa uplatnil ako tréner v Nemecku, pričom trénoval napríklad šampiónku Európy Claudiu Leistnerovú (1989). V roku 2000 bol in memoriam zvolený Slovenským športovcom storočia. Na jeho počesť sa v Bratislave od roku 1993 koná prestížna súťaž v krasokorčuľovaní “Ondrej Nepela Memorial”.

OČENENIA A MEDAILY

OLYMPIJSKÉ HRY (MUŽI - SÓLOVÉ KORČULOVANIE)

ZLATO

ZOH SAPPORO 1972

MAJSTROVSTVÁ SVETA

ZLATO

1971 (LYON)

1972 (CALGARY)

1973 (BRATISLAVA)

STRIEBRO

1970 (L'UBL'ANA)

1969 (COLORADO SPRINGS)

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY

ZLATO

1969 (GARMISCH-PARTENKIRCHEN)

1970 (L'ENINGRAD)

1971 (ZÜRICH)

1972 (GÖTEBORG)

1973 (KOLÍN NAD RÝNOM)

BRONZ

1968 (VÄSTERÅS)

1967 (L'UBL'ANA)

1966 (BRATISLAVA)

ĎALŠIE OČENENIA A UZNANIA

VÝZNAMNÉ UZNANIE

MERITED MASTER OF SPORT ZSSR (1972)

SLOVENSKÝ ŠPORTOVEC STOROČIA (IN MEMORIAM)

TITUL UDELENÝ V ROKU 2000

GREGOR VALENTOVICH

„Na scenári k filmu *Nepela* som začal pracovať už v roku 2020 a po udelení dotácie na produkciu slovenským Audiovizuálnym fondom na jeseň 2023 sme naplno rozbehli prípravu. Samotné nakrúcanie sme spustili začiatkom roka 2025. Sme nadšení, pretože hneď prvé filmovacie dni boli pre náš tvorivý tím radosťou z mimoriadneho talentu Josefa Trojana, ktorý je dokonalým stelesnením Ondreja Nepelu. O kvalitách Zuzany Mauréry zrejme hovoriť ani netreba, funguje to medzi nimi perfektne. Verím, že výsledok v kinách bude skvelý, no najmä, že náš film zobrazením kritického obdobia v živote Nepelu diváctvo prekvapí obsahom, ale aj netradičným spracovaním.“

REŽISÉR A SCENÁRISTA

Dnes, keď sa rozprávame, máme posledný filmovací deň na zimnom štadióne.

Dojmy sú čerstvé a spomienky i dianie veľmi živé. Ako sa vám nakrúcalo?

Veľmi fajn. Je to náročný proces, ale dnes máme veľmi dobrý deň, vlastne, áno, náš posledný na štadióne. Dnes sa podarili veľmi pekné veci a celkovo sa podarili veľmi pekné veci. (smiech) Mám z toho dobrý pocit.

Máte za sebou niekoľko krátkometrážnych filmov, ale Nepela je váš prvý celovečerný film.

V čom ste cítili možno také vnútorné napätie či nervozitu pri jeho tvorbe?

No práve tým, či dokážem nakrútiť celovečerný film tak, aby fungoval. Doposiaľ som nakrúcal iba krátkometrážne filmy. Asi neboli zlé, takže na niečom staviam. Ale azda najväčšou výzvou je udržať masívny štáb s renomovanými hercami a herečkami, ktoré máme. A pritom si zachovať mentálne zdravie. (smiech)

O krasokorčuľovaní od začiatku hovoríte ako o vašej srdcovej záležitosti.

Zažívate aj pri samotnom nakrúcaní momenty, keď vami prebehnú zimomriavky?

Áno, aj teraz pred chvíľkou som mal taký moment, keď sa korčuliari rozkorčuľovali a počul som potlesk od prítomných, ktorý si títo naši herci a v niektorých prípadoch neherci vyslúžili. V niektorých momentoch filmovačky som mal pocit, že pozerám súťaž. Ale zimomriavkové momenty mám aj herecké. Keď napr. Zuzana Mauréry urobí niečo na prvýkrát tak, že sa za kamerou plače. Stalo sa mi to tu už asi dva-trikrát. Aj pri Josefovi Trojanovi. Ich schopnosť vnímať režisérске poznámky, ale aj schopnosť práce s textom, jeho porozumenie... - pre mňa je to absolútne uľahčenie práce. Že s hercami a herečkami nebojujem, ale oni sami mi pomáhajú. Je to radosť.

Herci a herečky vás veľmi chvália, takže je to asi obojstranné.

Je ale predsa len niečo, čo by ste im vedeli aj vytknúť?

Hmmm. (dlhá pauza) Pepa je veľký perfekcionista. A keď nie je spokojný so svojim výkonom, tak síce nikdy netlačí, ale občas vidím a cítim, že by chcel ísť ešte ďalší take. Ale niekedy na to jednoducho nie je čas. Nie je to však žiadna výčitka. On je, našťastie (!) taký a pracuje sa mi s ním veľmi dobre, ani som to nečakal. A o Zuzane, ako o našej slovenskej Meryl Streep, som vôbec netušil, že okrem toho, že je výborná herečka, je aj taký dobrý človek. Je to veľmi príjemné.

ké sú podľa vás najsilnejšie stránky tohto filmu?

Asi optika, ktorou nazeráme na Ondrejov príbeh. Myslím si, že diváci a diváčky budú dosť prekvapení zobrazením témy pokusu o slobodu Ondreja Nepelu. Povedal by som, že je to teda autorské zobrazenie - nejde o typický biografický film od narodenia po smrť, ale veľmi introspektívne hľadanie seba samého. Ondreja. Som si istý, že niektorých divákov a diváčky to aj trochu prinúti pozrieť sa na Slovákmí zafixovaného hrdinu inou optikou. Možno to nebude každému po chuti, ale myslím si, že je to pre Slovákov tak trochu aj pohľad do zrkadla. Snažím sa, aby to bolo v témach, ktoré sa aj dnes riešia na Slovensku, veľmi aktuálne. Napriek tomu, že ide o dobový film. Myslím si, že ľudia budú nadšení, ale aj trochu premýšľajúci o tom, ako vidíme našich hrdinov. Ako vidíme Petra Sagana, Petru Vlhovú... - že to nie sú iba mašiny na naše nesplnené sny.

V čom je filmovečka náročná kvôli obrazom s dablérmi?

Trvá to dlhšie, prirodzene, dvakrát. (smiech) Ale nie je to najnáročnejšia časť nakrúcania. Trvá čas, ale keď Adam Hagara skočí napríklad trojitý salchow, tak všetci idú do kolien. Je to veľká radosť a pre mňa ako fanúšika krasokorčuľovania je to obrovská radosť, cítim sa ako dieťa. Máme tu viac krasokorčuliarov, ktorí nám dablujú, napríklad Viléma Hlavsu, ktorý s nami tiež pracuje v rozličných roliach. Aj keď sú odzadu, sú herecky veľmi šikovní a je radosť pracovať s nimi.

Ako dlho ste pracovali a stále pracujete na filme Nepela? A odkiaľ ste čerpali?

Moja práca sa začala asi 5 rokov pred prvou klapkou. Informácie som hľadal všade možné. Boli to rozličné rešerše, knihy, existujúce dokumentárne filmy, internetové a vôbec mediálAne záznamy, Nepelovi priatelia a priateľky, rozhodkyne, učiteľky zo školy - rozprával som sa s veľa ľuďmi z jeho prostredia. Držím sa historických faktov a reálií, ale zároveň je to autorská výpoveď, náš pohľad na to.

Je lepšie režírovať film, ktorého scenár ste sami napísali?

Je veľké privilegium môcť si napísať vlastný scenár, a potom ho môcť realizovať. Veľmi si vážim, že niekoho zaujíma aj môj scenár, že som ho iba nedostal. Na druhej strane je to aj ťažké, pretože ho stále tvorím, na mieste ho prepisujem, keď sa niečo zmení, keď si to žiada situácia. A zase tu je aj pozitívum, že si to upravujem ja sám, že ja sám to môžem prerobiť. Takže je to také dvojsečné písať scenár aj režírovať vlastný film. Ale často sa musím štipnúť, že tu spolu pracujeme na niečom, čo som si ja sám zavretý doma písal počas covidu. Je to vlastne neuveriteľné.

Prečo by diváci mali prísť do kina na tento film?

V prvom rade si myslím, že ich bude zaujímať, ako sme zobrazili najväčšieho športovca Slovenska 20. storočia. A dúfam, že ich bude zaujímať aj naša optika. Že to nie je klasický biografický film, klasicky rozpovedaný príbeh, že to má magicko-realistickú optiku, ktorú podľa mňa diváci nebudú čakať, že budú vidieť. A myslím si, že koniec všetkých šokuje. Pretože ho poznáme možno trochu inak, ako je vyobrazený vo filme, ale zároveň celkom rovnako.

JOSEF TROJAN

V hlavnej úlohe Ondreja Nepelu sa predstaví výrazný herecký talent Josef Trojan. Aktívny v divadle a aj na filmovom plátne. Josef sa už predstavil po boku svojho otca, významného českého herca Ivana Trojana, vo filme poľskej režisérky Agnieszky Holland Šarlatán (2020), uvedenom na prestížnom festivale Berlinale. S Holland spolupracoval aj na novom filme Kafka (2025). Jeho pohybové nadanie, ako aj schopnosť rozumieť emočnej komplexnosti postáv, ktoré stvárňuje, ho robia správnou voľbou pre rolu olympijského krasokorčuliara.

PREDSTAVITEĽ ONDREJA NEPELU

Čo ste o Ondrejovi Nepelovi vedeli predtým, ako ste si prečítali scenár?

Nič som nevedel. (smiech) Bol generácia, ktorá je už trochu mimo mojej, ale najmä je dôležité povedať, že odišiel do západného Nemecka, takže sa tu už o ňom veľa nepísalo, jeho odkaz tak celkom nepokračoval ďalej. Sice v Bratislave je po ňom pomenovaný štadión, ale jeho príbeh ostal akoby niekde v úzadí, veľa sme o ňom nevedeli.

A čím je pre vás zaujímavý dnes?

Asi je to to, čo nie je zaujímavé iba pre moju generáciu, ale pre ľudí v každom veku - túžba byť tým, kým sme. A asi všetci sa stretávame s tým, že cesta k sebapoznaniu je trnistá. Takže to je pre mňa osobne v príbehu Ondreja Nepelu kľúčové, nie tá športová stránka. Asi skôr to, že chcel byť niekým, ale nemohol byť niekým.

Čím je pre vás táto filmovačka náročná?

Je tu viac aspektov. Som v každom obraze tohto filmu, takže je to vlastne mravenčia práca, aby to neustále niekam smerovalo. Pretože v momente, kedy by som niekam uhol alebo by som sa stratil, divák by so mnou prestal ísť. Je to veľká zodpovednosť mať na pleciach takto obsahovo náročnú rolu. Ďalšia vec je, že musím rozprávať slovensky, čo som sa dlho a dúfam, že aj poctivo učil a snád som sa to aj naučil tak, aby som nikoho neurazil. Navyše som sa musel učiť krasokorčuľovanie... Takže tých aspektov je veľa, ale je to najmä náročná postava v tom, že sama o sebe vlastne nie je výrazná. Je však náročné pozorovať to, čo je za tým - keď si človek pozrie videozáznamy rozhovorov s Nepelom, tak nevidí jeho osobnosť, nevidí nejaký excentrizmus, niečo, čoho by sa mohol chytiť. A práve to je zaujímavé - sledovať to a zisťovať, čo je za tým. Na niečo sme už prišli, ale ešte stále aj počas filmovačky odkrývame mozaiku toho zložitého človeka.

Mali ste na slovenský jazyk aj učiteľa?

Samozrejme, nemohol som sa to učiť sám, mal som učiteľku Katarínu Šulajovú, ktorá ma poctivo pripravovala.

Čo je na slovenčine najťažšie?

Práve to, že je to veľmi podobný jazyk češtine. Ide o tie nuansy, kladiete iné dôrazy na slová, vtedy hovoríte viac vcelku, my Česi kladieme skôr doraz na jednotlivé slová. Okrem toho máte ô, mäkké koncovky, nie a tak... sú tam detaily, ktoré je potrebné mať neustále na pamäti.

Aká je vaša spolupráca so Zuzanou Mauréry? Na Slovensku je vnímaná ako pomerne prísna profesionálka...

Mne sa s ňou pracuje veľmi pekne. Je to ten typ herečky, s ktorou keď hráte a vyšlete nejakú emóciu, tak sa vám vráti späť. Je to vzácne a krásne, keď môžete len tak byť a máte si z čoho tie emócie naberať. So Zuzkou to tak je a vlastne vždy, keď spolu hráme, tak sa iba teším na to, čo príde, čo uvidím v jej očiach, čo vyšlem a čo mi príde späť. Myslím si, že Zuzana je veľmi prísna na seba, je to veľká profesionálka, ale na svoje okolie je veľmi dobrá a pozoruhodná.

Aký je váš vzťah ku krasokorčuľovaniu?

Ja som sa na to vždy pozeral, keď som tak náhodne prepol program v telke. Asi ako mnohých ľudí, aj mňa to fascinovalo. Nemaľ som však k tomuto športu nejaký hlbší vzťah, ale teraz, po niekoľkých mesiacoch intenzívneho tréningu, som sa dostal do fázy, kedy môžem povedať, že cítim mieru slobody na ľade aj v pohybe. A musím povedať, že keď sa človek naučí nejaké prvky a začne ich spájať dokopy, tak je to pekné. Je to naozaj príjemný pocit byť na ľade a nechať sa na ňom viesť.

Ak by ste mali opísať seba na ľade pred pár mesiacmi a dnes...?

(smiech) Tak, samozrejme, keď som bol malý, tak sme mali nejaké kurzy a keďže sme športová rodina, tak som na tom ľade niekedy bol. Ale moje korčuľovanie nebolo nikdy nejaké extra. Opísal by som to asi ako korčuľiar po obrne. (smiech) Ale dnes si trúfam povedať, že keď ma kamera berie napr. od pásu hore, tak vyzerám možno naozaj ako korčuľiar. A niekedy možno aj celý. Ale, samozrejme, sú to také 3 % z toho, čo musia oni vedieť.

Ako sa vám pracuje s režisérom Gregorom Valentovičom?

Skvele! Gregor je hlavný dôvod, prečo som do toho filmu išiel. Ja sa producentov a režisérov, ktorí mi ponúkajú nejakú rolu, zvedavo pýtam, prečo to chcú robiť, prečo chcú tento film nakrútiť. Nie, že často, ale občas sa mi stane, že tá odpoveď je prázdna. Akoby im bola filmováčka pridelená. Ale keď ma asi pred 3 rokmi oslovil Gregor, keď mi ponúkol scenár, tak spustil dlhý a veľmi zapálený monológ o tom, prečo to chce robiť. V tej chvíli som si uvedomil, že ten človek presne vie, čo chce urobiť a že je veľmi zapálený v tom, čo a prečo chce točiť.

A aká bola potom reálna spolupráca s ním?

Krásna. Gregor je veľmi náročný režisér, ktorý vás nepustí ďalej, ak scéna a emócia nie je čistá a rýdza. Čo je pre herca veľmi náročné, ale aj výhodné, pretože vie, že na druhej strane je niekto, kto naozaj dokáže čítať to, čo vy hráte, a je k vám veľmi úprimný. Pre mňa je to záruka bezpečia a vedomia, že je veci dopadnú tak, ako majú.

Nepela na to, aby dosiahol to, čo dosiahol, musel byť na seba veľmi náročný a zároveň si veriť.

V čom u seba túto náročnosť a zároveň sebadôveru pociťujete vy?

V herectve. To, čo je vidieť vo finále na obraze, je iba koniec pyramídy a ja mám rád všetko to, čo je za tým. To je to, čo mám vlastne najradšej. Pretože človek si nad scenárom vyseď hodiny, skladá si mozaiku, fragmenty a scény filmu a snaží sa vytvoriť si k tomu nejaký silný vnútorný postoj. V tomto som, myslím, veľmi dôsledný a asi som tú dôslednosť zdedil po tatovi. A funguje to. Takže aj ja sa snažím robiť prácu poctivo a keď ju robím poctivo, tak ma aj baví oveľa viac, ako keď to niekedy možno flákam. A tým, že som na rolu pripravený najlepšie, ako viem, tak si aj viac verím vo výsledku v tom, čo pred kamerou robím. Vôbec to však neznamená, že to, čo robím, musí byť nutne dobré, to vôbec nie. Stále sa veľa učím, ale tá prvotná emócia, s ktorou prichádzam na pľac, je určitá sebaistota v tom, že viem, čo sa v ten deň deje, čo moja postava cíti a odkiaľ kam smeruje.

A v čom si, naopak, neveríte?

Asi zase v tom herectve. Je to taký paradox, že o sebe dokážem mať vysokú mienku, ale v rovnaký moment spochybňujem všetko, čo vlastne robím. Takže tieto dve zložky sa spolu bijú a niekedy vyhrá tá, kde si verím, niekedy vyhrá tá, kde si neverím. Všetko sa točí okolo môjho herectva, ktoré je veľkou súčasťou môjho života.

Prečo by podľa vás diváci mali prísť do kina na film Nepela?

Aby si osviežili odkaz tohto mimoriadneho a skvelého človeka, ktorý zanechal podľa mňa nie len veľké športové dedičstvo, ale aj veľmi krásny, hoci boľavý životný príbeh.

A aká bola potom reálna spolupráca s ním?

Krásna. Gregor je veľmi náročný režisér, ktorý vás nepustí ďalej, ak scéna a emócia nie je čistá a rýdza. Čo je pre herca veľmi náročné, ale aj výhodné, pretože vie, že na druhej strane je niekto, kto naozaj dokáže čítať to, čo vy hráte, a je k vám veľmi úprimný. Pre mňa je to záruka bezpečia a vedomia, že je veci dopadnú tak, ako majú.

Nepela na to, aby dosiahol to, čo dosiahol, musel byť na seba veľmi náročný a zároveň si veriť.

V čom u seba túto náročnosť a zároveň sebadôveru pociťujete vy?

V herectve. To, čo je vidieť vo finále na obraze, je iba koniec pyramídy a ja mám rád všetko to, čo je za tým. To je to, čo mám vlastne najradšej. Pretože človek si nad scenárom vysedí hodiny, skladá si mozaiku, fragmenty a scény filmu a snaží sa vytvoriť si k tomu nejaký silný vnútorný postoj. V tomto som, myslím, veľmi dôsledný a asi som tú dôslednosť zdedil po tatovi. A funguje to. Takže aj ja sa snažím robiť prácu poctivo a keď ju robím poctivo, tak ma aj baví oveľa viac, ako keď to niekedy možno flákam. A tým, že som na rolu pripravený najlepšie, ako viem, tak si aj viac verím vo výsledku v tom, čo pred kamerou robím. Vôbec to však neznamená, že to, čo robím, musí byť nutne dobré, to vôbec nie. Stále sa veľa učím, ale tá prvotná emócia, s ktorou prichádzam na pľac, je určitá sebaistota v tom, že viem, čo sa v ten deň deje, čo moja postava cíti a odkiaľ kam smeruje.

A v čom si, naopak, neveríte?

Asi zase v tom herectve. Je to taký paradox, že o sebe dokážem mať vysokú mienku, ale v rovnaký moment spochybňujem všetko, čo vlastne robím. Takže tieto dve zložky sa spolu bijú a niekedy vyhrá tá, kde si verím, niekedy vyhrá tá, kde si neverím. Všetko sa točí okolo môjho herectva, ktoré je veľkou súčasťou môjho života.

Prečo by podľa vás diváci mali prísť do kina na film Nepela?

Aby si osviežili odkaz tohto mimoriadneho a skvelého človeka, ktorý zanechal podľa mňa nie len veľké športové dedičstvo, ale aj veľmi krásny, hoci boľavý životný príbeh.

ZUZANA MAURÉRY

Zuzana Mauréry je jednou z najvýznamnejších slovenských herečiek, pôsobiacich ako na divadelných doskách, tak aj v seriálovej a filmovej tvorbe. Slovenskí diváci ju mohli zaznamenať vo filmoch výrazných slovenských aj českých režisérov, ako napr. vo filmoch Tlmočník alebo Muž so zajačími ušami Martina Šulíka, Učiteľka Jana Hřebejka, Ďakujem, dobre Mátyása Priklera alebo Slúžka Mariany Čengel-Solčanskej. Je známa aj z televíznej obrazovky - diváci si ju mohli obľúbiť v seriáloch Oteckovia, Iveta či Odsúdené.

PREDSTAVITEĽKA HILDY MÚDREJ

Čo ste o Hilde Múdrej vedeli predtým, ako ste si prečítali scenár k tomuto filmu?

Vedela som o nej iba v súvislosti s Nepelom. A potom, keď som bola malá a chodili sme na zimák korčuľovať, a často sme chodili, tak moja mama ma učila robiť také tie prekladania dozadu, dopredu a lastovičku. Bola v strede v pletenom zimnom svetri s veľkým šálom a hovorila, že ona je teraz pre mňa Hilda Múdra...

A v čom je pre vás zaujímavá potom, čo ste sa zoznámili so scenárom?

Musím povedať jednu vec. Nieкто to môže považovať za výhovorku alebo za alibizmus... ale ja hrám postavu zo scenára, nie z Googlu. Myslím si, že každý režisér má nárok na nejakú umeleckú licenciu alebo svoj pohľad na vec. A ja sa tomu absolútne prispôbujem a netrvám na realite, viem, že nenakrúcam dokument. Samozrejme, že som si pozrela dostupné knižky, dokumenty, ale sústredujem sa na to, čo je v scenári, na to, čo chce povedať režisér. Môj súkromný pohľad môže byť odlišný od toho, ktorí sú schopní opustiť domov a vytvoriť si ho v inom štáte a plnokrvne žiť nový život v nie ľahkom období. Tomu patrí môj obdiv. Pani Hilda sa navyše dožila krásneho veku, takže má môj obdiv, skláňam sa pred tým, čo urobila a čo dokázala.

V čom je pre vás nakrúcanie ťažké?

Nie je pre mňa ťažké. (smiech)

A čím vás, naopak, teší?

Veľmi ma teší, že som v originálnom prostredí pri ľade. Že som spoznala Jozefa Trojana, Adama Hagaru a taký trošku chlapčenský korčuľarský svet. Naši korčuľari, ktorí hrajú aj ostatné korčuľarske role, sú veľmi zlatí! Veľmi ma teší, že som spoznala Gregora Valentoviča, je to veľmi talentovaný režisér. Naozaj sa mi s ním herecky veľmi dobre spolupracuje, pretože bez toho, aby predhrával a hovoril to, čo je v scenári, vie veľmi dobre motivovať a nastaviť situáciu. Niekedy príde s textami, že - teraz nepovieš toto, ale povieš toto alebo že v noci niečo upravil. A ja na to: „Aha... Dobré." Tým, že je to jeho debut, je do toho absolútne vložený telom i dušou, má to dobre premyslené. Vie, čo chce a neprestane, kým to z nás nedostane. Keď ešte zapracuje na svojom tíme, aby to všetko tak dlho netrvalo, bude to perfektné. (smiech)

Nemali ste práve preto, že je to jeho debut, pochybnosti o tom, či do tohto projektu chcete ísť?

Rada spolupracujem s mladými ľuďmi, pretože mi dávajú iné ponuky, ako tí starší. Zaujíma ma, ako ma vidia. Oslovil ma Rudo Biermann, ktorý je taký, že sa mu veľmi ťažko odmieta. (smiech). Hodil scenár na stôl s otázkou, že: „Hádám neodmietneš hrať Hildu Múdrú???"

Aká je vaša spolupráca s Josefom Trojanom?

Je veľmi dôsledný, pripravený, či je to na ľade, alebo v prístupe k herectvu. Veľmi pekne sa naučil slovensky. Svedčí to charakteru Nepelu. Myslím si, že si hráme dobre do kariet, vieme sa vnímať a sme na rovnakej vlnovej dĺžke.

Hilda Múdra to s Nepelom dotiahla d'aleko, čo znamená, že na seba zrejme bola prísna a húževnatá.

Máte pocit, že vás niečo s vašou postavou spája?

Ja neviem, aká pani Hilda bola naozaj. V scenári je síce prísna, ale kamarátska, dôsledná, veľmi ľudská, taká matka. Neviem, čo ma s ňou spája. A je to jedno. Možno nič, možno veľa vecí. Neviem. Ja neviem, či som prísna. Každopádne mám heslo, že keď človek spraví maximum, čo vie, tak na výsledku nezáleží. Ja to mám takto.

Prečo by podľa vás mali prísť diváci do kina na film Nepela?

Tak národ si ho zvolil za športovca storočia...! Pretože je to niečo, čo nás definuje. Nepela bol jeden z nás, dosiahol veľmi veľa. Myslím, že naprieč spektrom nášho obyvateľstva je to tak, že aspoň športovcov si vážime bez diskusie. Nepela veľa dokázal. Navyše film je veľmi ľudský. Je to naša história, kultúra, naša identifikácia vo svete. Teraz som sa dojala... Je to niečo, na čo môžeme byť hrdí. Len o ňom treba vedieť...

ADAM HAGARA

Výrazný talent na poli slovenského krasokorčuľovania, Adam Hagara je strieborným medalistom zo zimných olympijských hier mládeže z roku 2024 a bronzový víťaz z majstrovstiev sveta juniorov v roku 2025. V tom istom roku sa na európskych majstrovstvách v Tallinne, Estónsku umiestnil na 11. mieste, a v roku 2026 bude reprezentovať Slovensko na ZOH 2026 v Miláne a Cortine d'Ampezzo.

KRASOKORČULIAR A TROJANOV DABLÉR

Aké je tancovať na ľade pre kameru a nie pre športový výkon, pre medailu?

Aj keď som na súťaži, tak jazdím aj pred kamerami, takže je to už pre mňa zvyk. Ale filmovačka je iná. Myslím si, že svoju prácu odvádzam dobre a snažím sa podať pred filmovou kamerou kvalitný výkon.

Ako dabľer pôsobíte pri filmovačke prvýkrát. Aká je to skúsenosť?

Je to pre mňa nová skúsenosť. Je to náročné v tom, že pri filmovačke sú dlhšie prestoje, takže sa musím pomerne dlho udržiavať v zahriatí. V tom je to ťažšie. Ale inak je to, myslím, v poriadku a zvládam to.

Čím je pre vás filmárska práca zaujímavá a čím možno nepríjemná?

Zaujímavá je tým, že môžem stretávať nových ľudí, zaujímavých ľudí, hercov, tvorcov... Je to pre mňa nová a myslím, že super skúsenosť. Nepríjemné sú na tom iba prestoje, ale myslím, že to zvládam. V prvom rade je to super skúsenosť.

Ste Josefovi Trojanovi tak trochu aj osobným trénerom?

To nie, ale rozprávame sa o jednotlivých pohyboch a choreografiách, ktoré robil a ktoré som spravil ja. Radíme si v týchto veciach. Trénera má síce iného, ale choreografie máme nacvičené obidvaja.

Máte vy ako profesionálny krasokorčuliar choreografie prísne nacvičené alebo vám priamo na pläci povedia,

čo máte robiť a vy jednoducho zareagujete?

Približne viem, čo by sa na ľade malo diať, potom mi je iba povedané, kedy a čo konkrétne sa má na ľade odohrať. Keď je niečo potrebné, vtedy to urobím, prispôsobujem sa jednotlivým obrazom, ktoré sa nakrúcajú.

Ako vnímate Trojanove krasokorčuliarske schopnosti? A možno vôbec o krasokorčuľovaní hovoriť?

Určite áno. Za 5 mesiacov, odkedy začal korčuľovať, urobil obrovský pokrok a na to, že korčuľuje 5 mesiacov je na veľmi dobrej úrovni. Podľa mňa sa na túto postavu veľmi dobre hodí.

Ondrej Nepela je úplne iná generácia, ako ste vy. Máte k nemu ako k svojmu predchodcovi a športovcovi,

ktorý vo svojej dobe povýšil československé krasokorčuľovanie, napriek tomu nejaký vzťah?

Ondrej Nepela je slovenská legenda. Pre slovenské krasokorčuľovanie urobil veľmi veľa, bol to pre Slovensko športovec storočia. Slovenskí fanúšikovia majú tento šport veľmi radi aj vďaka nemu a verím, že v tomto jeho poslaní budem pokračovať a napredovať aj ja.

V čom je iné krasokorčuľovanie, ktorému sa venoval on a ktorému sa dnes venujete vy?

Dnes je určite oveľa vyššia technická zdatnosť, krasokorčuľovanie sa dostalo na úplne inú úroveň. Na druhej strane máme lepšie podmienky. Zaniklo povinné jazdenie, vznikol krátky program... Nastalo veľa zmien a šport sa posunul na inú úroveň. Nič to ale nemení na tom, že vo svojej dobe bol Ondrej Nepela ozajstným veľikánom a pre náš šport urobil veľmi veľa.

Nepela je dobový film. Čo hovoríte na svoj vzhľad v rámci svojej role dabléra?

Úprimne? (smiech) Snažím sa podobať na Nepelu, ale vnímam, že sa mi tento vzhľad nehodí. (smiech). Ale mne vo filme nebude vidieť tvár, takže je to v poriadku, patrí to k filmovačke a je potrebné, aby som sa Nepelovi podobal.

IVAN OSTROCHOVSKÝ

Slovenský režisér, scenárista a producent. Absolvent Katedry audiovizuálnych štúdií a Katedry dokumentárnej tvorby Filmovej a televíznej fakulty Vysokej školy múzických umení. V pozícii režiséra nakrútil niekoľko dokumentárnych filmov (Menšie zlo, Ilja, Zamatoví teroristi), na ďalších dokumentárnych a hraných snímkach sa podieľal ako koproducent (Nesvadbovo, Až do mesta Aš). Produkoval tiež filmy ako Zbormajster, Služobníci, Citlivý človek, Arvéd, Cenzorka a ďalšie, spomedzi dokumentov v poslednej dobe zarezoval najmä film Svetloplachosť, ktorý získal množstvo ocenení a nominácií.

PRODUCENT

Prečo ste sa rozhodli pustiť sa do tvorby filmu Nepelu?

So scenárom na film o Ondrejovi Nepelovi za mnou prišiel režisér a scenárista Gregor Valentovič a presvedčil ma svojím autentickým záujmom o korčuľovanie a o životný osud Ondreja Nepelu.

Stavili ste na mladého scenáristu a režiséra, pre ktorého je film celovečerným debutom. Považujete to za odvážny krok?

A prečo práve Gregor?

Myslím si, že je to vždy obojstranný vzťah. Rovnako dobrá otázka by bola aj, prečo Gregor stavil na mňa? Odvaha je prirodzená súčasť každej filmovej tvorby. Gregor a ja ja sme do tohto filmu šli s určitou dávkou rizika. Byť filmárom znamená, že sa musíte neustále učiť a riskovať. Ja som sa od Gregora naučil veľa. Je to dôsledný tvorca, ktorý dokáže naplňať svoje videnie. Myslím si, že bude výraznou postavou svojej filmovej generácie.

Ako sa v súčasnej dobe zháňajú peniaze na film?

Peniaze na slovenské filmy sa vždy zháňali ťažko a nič sa na tom nezmenilo ani v súčasnosti. Potrebujete empatických a odvážnych partnerov, ktorých sme, našťastie, našli v Cinetim Filme, In Film Praha aj Shipsboy.

Prečo padla voľba hereckého obsadenia na Josefa Trojanu a Zuzanu Mauréry?

Nápad obsadiť Josefa priniesol Gregor hneď na začiatku projektu. Myslím si, že to bolo kľúčové rozhodnutie. Josefova pracovitosť a dôslednosť sú dy-chberúce. Bolo fascinujúce sledovať ho pri práci a popri tom počúvať jeho fascinujúco zvládnutú slovenčinu. Myslím si, že má najlepšie zvládnutú slovenčinu zo všetkých českých hercov. Nápad obsadiť Zuzanu priniesol Rudolf Biermann. Dynamika medzi Josefom a Zuzanou povýšila film o niekoľko stupňov. Obaja sa snažili do svojich postáv vniesť čo najviac empatie, aby divák porozumel ich výnimočnosti a akým problémom museli čeliť v časoch začínajúcej normalizácie v Československu.

A ako sa zháňali dableri na ľade?

Gregor je skutočný fanúšik krasokorčuľovania, takže meno Adama Hagaru padlo veľmi rýchlo. Je totiž aj jeho fanúšikom a poctivo sleduje jeho úspechy. Avšak pre film sa hodil nielen pre jeho športové úspechy, ale aj preto, že sa svojou postavou približoval k Pepovi Trojanovi, ktorý sa naučil tak dobre korčuľovať, že zvládol aj niektoré figúry, ktoré boli pôvodne plánované pre Adama.

Prečo by podľa vás mali prísť diváci do kina na film Nepela?

Pretože Gregorovi sa podarilo natočiť citlivý a súčasne divácky atraktívny film.

FILM NEPELA V ČÍSLACH

26 FILMOVACÍCH DNÍ

FILMOVÝ ŠTÁB MAL CCA. 150 ČLENOV, KTORÍ POČAS NAKRÚCANIA

VYPILI PŘIBLIŽNE 7 800 KÁV A 5 850 LITROV VODY

25 ŠTENDROV KOSTÝMOV

30 LOKACIÍ V 3 ŠTÁTOCH (SLOVENSKO, ČESKO, RAKÚSKO)

NA L'ADE SA POČAS FILMOVAČKY NAKRÚCALO MRAZIVÝCH 55 HODÍN

VO FILME SI ZAHRALO PŘIBLIŽNE 650 KOMPARZISTOV

JOSEF TROJAN POČAS SÚKROMNÝCH TRÉNINGOV STRÁVIL NA L'ADE 97 HODÍN

A 8 HODÍN TRÉNOVAL BALET, ČO ZREJME NIKDY NEPREDPOKLADAL, ŽE BUDE ROBIŤ

8 MESIACOV SA UČIL SLOVENSKÝ JAZYK POD VEDENÍM PROFESIONÁLNEJ LEKTORKY

PRODUKCIA

PUNKCHART FILMS

Od svojho založenia v roku 2009 sa spoločnosť Punkchart films stala jednou z najvýznamnejších slovenských producentských spoločností. Pod vedením producenta a režiséra Ivana Ostrochovského sa spoločnosti podarilo produkovať a koprodukovať viac ako 30 filmových titulov, z ktorých mnohé boli uvedené na významných svetových festivaloch - Berlinale, MFF Benátky, MFF Cannes či MFF Toronto.

Medzi najvýznamnejšie úspechy spoločnosti v posledných rokoch patria výherné filmy na MFF Benátky - Cenzorka (2021), ktorý okrem ocenenia za najlepší scenár sekcie Orizzonti, získal aj nomináciu za najlepší debutový film na Európskych filmových cenách, ako aj Svetloplachosť (2023), ocenený Europa Cinemas Label.

Na prestížnom festivale Berlinale Punkchart films uviedlo napr. film Služobníci (2020), alebo Koza (2015), oba filmy režiséra Ivana Ostrochovského. Okrem produkcie vlastných režijných projektov spoločnosť produkovala aj filmy ďalších významných slovenských či českých tvorcov - Juraja Lehotského, Jara Vojteka, Martina Kollara, Petra Kerekesa, Olma Omerzu, Petra Zelenku, Eriky Hníkovéj, či Ivety Grófovej.

IN FILM PRAHA

In Film Praha je filmová spoločnosť, ktorá produkuje domáci a zahraničný audiovizuálny obsah, ktorý je nielen divácky atraktívny, ale aj umelecky prínosný pre svet kinematografie.

Spoločnosť In Film, ktorú v roku 1993 založil slovenský producent Rudolf Biermann, odvtedy vyprodukovala viac ako 40 filmov, vrátane 4 slovenských a 2 českých nominácií na Oscara, ktoré spolu získali 33 Českých levov, 21 ocenení Slnko v sieti a 2 nominácie EFA. Medzi posledné úspešné filmy patria Vojna Policajtov a Pod parou.

DISTRIBÚTOR

CINEMART SK

Filmová distribučná spoločnosť CinemArt SK s.r.o. v Slovenskej republike zastupuje americké štúdiá DreamWorksAnimation, Universal, Paramount Pictures, Disney, Marvel studios, Disney Pixar a Searchlight studios.

Každoročne CinemArt uvádza do slovenských kín cez päťdesiat titulov – od filmových blockbustrov ako sú napríklad TopGun, Avatar: Cesta vody, Čierny panter: Navždy Wakanda, Thor, Openheimer, po divákmi a kritikou oceňované filmy ako Krajina nomádov, Keď prehovorila, Duchovia Innisherinu, Menu Popri filmoch amerických štúdií prináša CinemArt divákovi tiež filmy európskej produkcie ako napríklad Umenie jesť a milovať, Celý život, Mavka a mnoho iných. CinemArt je tiež rešpektovaným distribútorom českých a slovenských filmov, partnerom uznávaných filmových producentov aj začínajúcich filmárov. Medzi úspešné uvedené filmy, ktoré distribuoval patria komédie Po čom muži túžia, Ženy v behu a filmovými kritikmi ocenené drámy Jan Palach alebo Šarlatán. Ďalšími česko-slovenskými titulmi, sú napríklad Bratia (Český lev za najlepší film), Michael Kocáb - rocker versus politik, Ostrov a mnohé iné. Okrem filmovej distribúcie sa CinemArt venuje aj koprodukcii vybraných českých a slovenských filmov. Prvým koprodukčným titulom CinemArtu bol oscarový snímok Kolja. Nasledoval divácky úspešný film Samotáři. V roli producenta či koproducenta sa CinemArt predstavil napríklad pri filmoch Otcova volga, Bezva ženská na krku, Šarlatán alebo filme Sviňa. Koprodukoval aj mimoriadne úspešnú akčnú čiernu komédiu Invalid, historickú drámu Bratia, akčný thriller Vojna policajtov, divácky mimoriadne úspešné filmy MIKI a ČERNÁK alebo posledný film Rudolfa Biermanna Pod parou.

DOBOVÉ REÁLIE

Kedže film je dobový, bolo potrebné zohnať zariadenie, kostýmy a celkovo kulisy, ktoré by nás preniesli do minulosti. Tvorcovia hľadali množstvo nábytku na inzertných portáloch. Nábytok bol tak absolútne autentický, niekedy aj s nejakým tým „škrabancom“ od používania.

LOKÁCIE

Film sa nakrúcal v rozličných lokáciách na Slovensku, v Čechách i v Poľsku. V rámci Slovenska tvorcovia nakrúcali v doch zimných štadiónoch, a to na Harmincovej a Vladimíra Dzurillu. Ďalej nakrúcali v Primaciálnom paláci, v Hoteli Devín, v Novej Tržnici, internátoch Atriáky, v podnikoch Luna bar, Propeller, V klub a tiež v Dúbravke a Na Pasekách. Pozorné divácke oko zachytí tiež Most SNP či Pražskú ulicu. Okrem Bratislavy sa nakrúcalo aj na Záhorí a tiež v Tatrách na ich slovenskej i poľskej strane, Pomerne veľká časť nakrúcania sa odohrála aj v Prahe, konkrétne v Leteckom múzeu Kbely, v Dome poľnohospodárskej osvety, na Malostranskom nábreží, v Jazz Club Reduta, Café Nona, ale aj v krematóriu Strašnice.

V ZÁKULISÍ I V ŽIVOTE

Vzťahy - je o nich celý život a do veľkej miery aj film Nepela. A vzťahy boli aj v zákulisí. Adam Hagara bol krasokorčuľarským dabľerom pre postavu Ondreja Nepelu. Jeho sestra, Alexandra Hagarová, je tiež krasokorčuľarka (dokonca spolutrénérka svojho brata) a pripravovala choreografie do filmu. Okrem toho je priateľkou českého krasokorčuľára a reprezentanta Viléma Hlavsu, ktorý bol pre film hlavným trénerom Josefa Trojana a zároveň dabľerom postavy Toller Cranstona. Alexandra aj Vilém vo filme hrajú postavy Liany Drahovej a Zdenka Pazdírk.

PRODUKCIA PUNKCHART FILMS CINETIM *in film*

KOPRODUKCIA SHIP&BOY ESCADRA AZYL Production

PODPORA

MEDIÁLNI PARTNERI

DISTRIBÚCIA

